

॥ निर्वाणमञ्जरी ॥

நிர்வாண மஞ்ஜரீ

(1)

अहं नामरो नैव मर्त्यो न दैत्यो
न गन्धर्वरक्षः पिशाचप्रभेदः ।
पुमान्नैव न स्त्री तथा नैव षण्डः
प्रकृष्ट प्रकाशस्वरूपः शिवोऽहम् ॥

அஹம் நாமரோ நைவ மர்த்யோ நதைத்ய:
ந கந்தர்வ ரக்ஷ: பிசாச ப்ரபேத:
புமாந்நைவ நஸ்த்ரீ ததா நைவஷண்ட:
ப்ருக்ருஷ்ட ப்ரகாச ஸ்வரூப: சிவோ஽ஹம் ॥

நான் தேவனுமில்லை, மனுஷ்யனுமில்லை, அசுரனு
மில்லை அல்லது கந்தர்வனோ, ராக்ஷஸனோ, பிசாசு வர்கமோ
கூட இல்லை. ஆணும் இல்லை. பெண்ணுமில்லை அல்லது
அலியுமில்லை. பின் பேரொளிப் பிழம்பான சிவனே நான்.

(2)

अहं नैव बालो युवा नैव वृद्धो
न वर्णी न च ब्रह्मचारी गृहस्थः ।
वनस्थोऽपि नाहं न संन्यस्तधर्मा
जगज्जन्मनाशैकहेतुः शिवोऽहम् ॥

அஹம் நைவபாலோ யுவா நைவ வ்ருத்தோ
ந வர்ணீ ந ச ப்ரஹ்மசாரீ க்ருஹஸ்த:
வனஸ்தோ஽பிநாஹம் ந ஸம்ந்யஸ்ததர்மா
ஜகத்ஜ்னம் நாசைக ஹேது: சிவோ஽ஹம் ॥

நான் சிறுவனுமல்ல, வாலிபனுமல்ல, விருத்தனுமல்ல.
நான்குவர்ணத்தைச்சேர்ந்தவனோ, பிரஹ்மசாரியோ, க்ருஹஸ்தனோ,
வானபிரஸ்தனோ அல்லது ஸந்யாஸீயோ கூட இல்லை. பின்,
உலகம் தோன்றலுக்கும், இருப்பதற்கும், ஒடுங்குவதற்கும் ஒரே
காரணமான சிவனே நான்.

(3)

अहं नैव मेयस्तिरोभूतमायः

तथैवेक्षितुं मां पृथङ्नास्त्युपायः ।

समाश्लिष्टकायत्रयोऽप्यद्वितीयः

सदाऽतीन्द्रियः सर्वरूपः शिवोऽहम् ॥

அஹம் நைவ மேய ஸ்திரோபூத மாய:

ததைவேக்ஷிதும் மாம் ப்ருதங் நாஸ்த்யுபாய: ।

ஸமாஸ்லிஷ்ட காயத்ரயோs ப்யத்விதீய:

ஸதாsதீந்த்ரிய: ஸர்வரூப: சிவோsஹம் ॥

மாயை நீங்கியபொழுது விளங்கும் ப்ரமாணத்தால் தெரியத்தக்கவனும் நானல்ல. அப்படியே என்னைத் தெரிந்து கொள்ளவென்று ஓர் உபாயம் ஏதுமில்லை. மும்மூர்த்தியாய் இருப்பினும் இரண்டற்ற, புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, எல்லா மாய் தோன்றும் சிவனேநான்.

(4)

अहं नैव मन्ता न गन्ता न वक्ता

न कर्ता न भोक्ता न मुक्ताश्रमस्थः ।

यथा मनोवृत्तिभेदस्वरूपः

तथा सर्ववृत्तिप्रदीपः शिवोऽहम् ॥

அஹம் நைவ மந்தா ந கந்தா ந வக்தா

நகர்தா நபோக்தா நமுக்தாச்ரமஸ்ரமஸ்த: ।

யதா மனோவ்ருத்தி பேதஸ்வரூப :

ததா ஸர்வ வ்ருத்திப்ரதீப: சிவோsஹம் ॥

நான் எண்ணுபவனோ, செல்பவனோ, பேசுபவனோ இல்லை. செய்பவனுமில்லை; அனுபவிப்பவனுமில்லை; முக்தி பெற்றவர் ஆச்ரமத்தில் இருப்பவனுமில்லை. பின்? நான் மனம், சித்தம், அஹங்காரம், புத்தி என்றபடி ஏதோ ஒரு நிலையிற் பட்டவன் மட்டுமில்லை எல்லோர் செயலையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் சிவனே நான்.

(5)

न मे लोकयात्राप्रवाहप्रवृत्ति-

र्न मे बन्धबुद्ध्या दुरिहानिवृत्तिः ।

प्रवृत्तिर्निवृत्याऽस्य चित्तस्य वृत्तिः

यतस्वन्वहं तत्स्वरूपः शिवोऽहम् ॥

ந மே லோக யாத்ரா ப்ரவாஹ ப்ரவ்ருத்தி: '

நமேபந்த புத்யா துரீஹா நிவ்ருத்தி: ।

ப்ரவ்ருத்திர் நிவ்ருத்யாஸ்ய சித்தஸ்ய வ்ருத்தி:

யதஸ்த்வந்வஹம் தத்ஸ்வரூப: சிவோஹம் ॥

நீரொழுக்கு போன்று உலக வாழ்க்கையோடு இணைந்த செயற்பாடும் எனக்கு இல்லை. அல்லது சம்சாரபந்தம் என்ற பயத்தால் கெட்ட ஆசை நீக்கமும் எனக்கில்லை. ஆனால் நீக்கம் முன்னிட்ட ஆக்கமே எனது சித்தவிருத்தி மேலும், எப்பொழுதும் எதன் மூலம் இந்த சித்தத்தின் செயற்றிறம் உண்டாகிறதோ அதன் வடிவமான் சிவனே நான்.

(6)

निदानं यदज्ञानकार्यस्य कार्यं

विना यस्य सत्त्वं स्वतो नैव भाति ।

यदाद्यन्तमध्यान्तरालान्तराल -

प्रकाशात्मकं स्यात्तदेवाहमास्मि ॥

நிதானம் யதஜ்ஞான கார்யஸ்ய கார்யம்

விநா யஸ்ய ஸத்வம் ஸ்வதோ நைவ பாதி ।

யதாத்யந்த மத்யாந்தராலாந்தரால

ப்ரகாசாத்மகம் ஸ்யாத்த தேவாஹமஸ்மி ॥

அறியாமையால் நிகழும் கார்யங்களுக்கும் எது ஆதி காரணமோ, எதன் இருக்கும் நிலை கூட கார்யமில்லாமல் தன் நிலையால் மட்டும் தெளிவாக்க முடியாதோ, எது முதலும் முடிவுமாகிற ஒளியோ, எது நடுவாந்தர ஒளியோ, எது கடைசிக்கு கடைசியான ஒளியோ அதுவாகவேதான் உள்ளேன்.

(7)

यतोऽहं न बुद्धिर्न च कार्यसिद्धिः
यतो नाहमङ्गं न मे लिङ्ग भङ्गः ।
हृदाकाशवर्ती गताङ्गवयातिः
सदा सच्चिदानन्दमूर्तिः शिवोऽहम् ॥

யதோ஽ஹம் ந புத்திர் ந ச கார்யஸித்தி:
யதோ நாஹமங்கம் நமே லிங்கபங்க: ।
ஹ்ருதா காசவர்தீ கதாங்கத்ரயார்தி:
ஸதா ஸ்ச்சிதானந்த மூர்தி: சிவோ஽ஹம் ॥

‘நான்’ - புத்தியாக இல்லையாதலால் கார்ய சித்தியு
மில்லை. அங்கமாக இல்லை என்பதால் லிங்க சரீரத்திற்குத்
தொல்லையில்லை. ஹ்ருதய ஆகாசத்தில் எப்பொழுதும் பிர
காசிப்பதால் ஸ்தூல - சூக்ஷ்ம - காரண சரீரங்களுக்கு ஜ்வர
மில்லை. பின் எப்பொழுதும் ஸத் - சித் - ஆனந்த மூர்த்தியாக
சிவனாகவே ‘நான்’ இருக்கிறேன்.

(8)

यदासीद्विलासाद्विकरो जगद्य -
द्विकाराश्रयो नाद्वितीयत्वतः स्यात् ।
मनो बुद्धि - चित्ताहमाकारवृत्ति -
प्रवृत्तिथितः स्यत्तदेवाहमस्मि ॥

யதாஸீத் விலாஸா த்விகரோ ஜகத்யத் -
விகாரா ச்ரயோ நாத்விதீயத்வத: ஸ்யாத் ।
மனோ - புத்தி - சித்தா - ஹமாகார விருத்தி -
ப்ரவிருத்திர்யத: ஸ்யாத் ததேவாஹமஸ்மி ॥

பரமாத்மாவின் விலாஸத்தால் உலகமாகிய ஒரு விகாரம் (மாற்றம்) உண்டாயிற்று என்றாலும் அந்த விகாரத்திற்கு ஆச்ரயம் அதுவல்ல. ஏனெனில் அது அத்வதீயம் - அதாவது தன்னைத் தவிர இரண்டாவது ஒன்று இல்லை. இருப்பினும், அதன் காரணமாகத்தான் மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் என்ற நான்கும் ப்ரவ்ருத்திக்கின்றன. 'நான்' அதுவாக இருக்கிறேன் என்பது உண்மை.

(9)

यदन्तर्बहिर्यापकं नित्यशुद्धं
यदेकं सदा सद्यिदानन्दकन्दम् ।
यतः स्थूल - सूक्ष्मप्रपञ्चस्य भानं
यतस्तत्प्रसूतिस्तदेवा हमस्मि ॥

யதந்தர் பஹிர்வ்யாபகம் நித்ய சுத்தம்
யதேகம் ஸதா ஸத்சிதானந்தகந்தம் ।
யத: ஸ்தூல - ஸூக்ஷ்ம ப்ரபஞ்சஸ்ய பாநம்
யதஸ்தத் ப்ரஸூதிஸ்ததே வாஹஸ்மி ॥

எது உள்ளும், வெளியும் வியாபித்து நித்ய சுத்தமாக உள்ளதோ, எது எப்பொழுதும் ஒன்றாயும் ஸத் - சித் - ஆனந்த மயமாயும் உள்ளதோ, எதனிடமிருந்து ஸ்தூல - சூக்ஷ்ம பிரபஞ்சம் தோன்றியதாயும் பிரகாசிப்பதாயும் உள்ளதோ அதாகவே 'நான்' இருக்கிறேன்.

(10)

यदकैन्दुविद्युत्प्रभाजालमाला -
विलासास्पदं यत्स्वभेदादिशून्यम् ।
समस्तं जगद्यस्य पादात्मकं स्यात्
यतः शक्ति भानं तदेवाहमस्मि ॥

யதர்கேந்து வித்யுத் ப்ரபா ஜாலமாலா
 விலாஸாஸ்பதம் யத்ஸ்வபோதாதி குன்யம் ।
 ஸமஸ்தம் ஜகத்யஸ்ய பாதா த்மகம்ஸ்யாத்
 யத: சக்திபாநம் ததேவாஹமஸ்மி॥

சூர்யன், சந்திரன், மின்னல் இவற்றின் ஒளிக்கும், ஒளிச்
 சிதறல்களுக்கும் எது ஆஸ்பதமாயிருக்கிறதோ, எது தன்னில்
 வேற்றுமையற்றதோ, அகில உலகமும் எதன் பாதமாக
 உள்ளதோ, எதனின்றி சக்தி ஒளிக்கிறதோ அதுவாகவே 'நான்'
 இருக்கிறேன்.

(11)

யத: காலமृत्यுर्बिभेति प्रकाशं
 यतश्चित्तबुद्धीन्द्रियाणां विलासः ।
 हरिन्ब्रह्म-रुद्रेन्द्रचन्द्रादिनाम -
 प्रकाशो यत: स्यात्तदेवाहमस्मि ॥

யத: கால ம்ருத்யுர்பிபேதி ப்ரகாமம்
 யத ஸ்சித்த புத்தீந்த்ரியாணாம் விலாஸ: ।
 ஹரி - ப்ரஹ்ம - ருத்ரேந்த்ர சந்த்ராதி நாம-
 ப்ரகாஸோ யத: ஸ்யாத்த தேவாஹமஸ்மி ॥

காலமாகிய யமன் (ம்ருத்யு) எதனிடமிருந்து மிகவும்
 பயப்படுகிறதோ, சித்தம், புத்தி, புலன்கள் ஆகியவை எதனால்
 மிளிக்கின்றனவோ, எதன் வாயிலாக, விஷ்ணு, பிரம்மா, ருத்ரன்,
 இந்த்ரன், சந்திரன் ஆகியோர் பெயர் வெளிக் கொணரப்
 பட்டனவோ அதுவாகவே 'நான்' இருக்கிறேன்.

(12)

यदाकाशवत्सर्वं शान्तरूपं
परं ज्योतिराकारशून्यं वरेण्यम् ।
यदाद्यन्तशून्यं परं शङ्कराख्यं
यदन्तर्विभाव्यं तदेवाहमस्मि ॥

யதாகாசவத் ஸர்வகம் சாந்தரூபம்
பரம் ஜ்யோதி ராகாரகூன்யம் வரேண்யம் ।
யதாத்யந்த சூன்யம் பரம் சங்கராக்க்யம்
யதந்தர் விபாவ்யம் ததேவாஹமஸ்மி ॥

எதொன்று ஆகாசம் போன்று எல்லாவிடத்தும் பரவி
யதோ, அமைதியானதோ, வடிவமற்ற, சீரியபோரொளியாய்,
ஆதியும் அந்தமுமில்லாத, பெரும் மங்கலமாக உள்மனதில்
தெளியத் தக்கதோ அதுவாக 'நான்' இருக்கிறேன்.

நிர்வாண மஞ்ஜரீ முற்றிற்று

